

Yvonne Widekär

Från: Tommy Widekär <ranchboy3@hotmail.com>
Skickat: den 22 november 1999 11:08
Till: ananas80@hotmail.com; e98roha@thn.htu.se; bajen.fan@telia.com; bengt.hakansson@fargelanda.se; bettan666@hotmail.com; wingard@2.sbbs.se; cochise@altavista.net; dan_lex@hotmail.com; Mattias.Edvinson@wartsila-nsd.com; elimareri@telia.com; jan.nyvall@swipnet.se; j.rudqvist@telia.com; como.steros@swipnet.se; chrille_ole@hotmail.com; erik.kunder@fargelanda.mail.telia.com; linda.kunder@telia.com; Widekär Yvonne; punimurp@hotmail.com; micke.s@fargelanda.mail.telia.com; londareldhand@hotmail.com; a12040@hotmail.com; NORE.WIDEKARR@F.SJ.SE; odd_arild@yahoo.com; it1.map@memo.volvo.se; geckok@algonet.se; ronny.widekär@telia.com; o.rudqvist@fargelanda.mail.telia.com; sigge2@hotmail.com; kyrreber@online.no; sportig84@hotmail.com; Taeko_kino@hotmail.com; andreas.thulin@beta.telenordia.se; w.widekär@telia.com
Ämne: Atlanta (veckobrev 12, söndagen den 21 november)

Kockan är tre på natten och en ny dag är på väg. Det är mandag igen, men denna gång så slipper man se något forskrakligt med det, för på onsdag börjar Thank's giving och det innebär några dagars ledighet. Min ledighet började föresten redan denna vecka, torsdag kväll, efter det att jag precis avslutat ett av de mest tuffa prov jag någonsin haft. Tank att vissa lärare lyckas med konststycket att välja fel fragar hela tiden. Hursomhelst, därefter var det dags för en "svensk afton" med bara svenskar. Det var första gången som vi hade partaj med bara svenskar och uppslutningen blev mycket god. 17 pers och bara två som uteblev ! Det är egentligen de sista tre veckorna som jag börjat umgås med svenskar och under Thank's giving åker jag ju iväg till New Orleans med bara svenskar. Det skall bli förbaskat kul som ni förstar !

I fredags fyllde jag ju är som många uppmärksammade och det var många av er som passade på att skicka mig en hälsning. Tack så mycket, det var mycket uppskattat ! Eftersom att jag åkte iväg till Atlanta i fredags blev det inte fören i dag som jag firades här. Det har varit tårtkalas på tårtkalas och de mest oskuldsfulla flickorna man kan tänka sig (jag tänker på mina asiatiska flickor) hade dagen till ära införskaffat mig en stor butelj champagne som de gladeligen delade med mig. En stor uppföring för dem förstas, eftersom det är alkoholförbud och allting. Jag blev röd.

Atlanta blev så pass bra som jag hoppats på. Tyvärr blev det ingen hockey denna gång eftersom att vi inte fick tag på tillräckligt med biljetter. Detta gjorde nu inte så mycket eftersom att vi fick en helkväll i denna stad som går under namnet "soderns drottning".

Eftersom att järnvägen drog hit tidigt för frakt av bomull och tobak från Georgias stora plantager fick Atlanta tidigt en viktig betydelse för soderns näringsliv, men Georgia stod som bekant på fel sida i inbördeskriget och Atlanta brandes ner till grunden av nordstatsarmen 1864 och staden repade sig inte igen fören Coca Cola dok upp. Fore Coca cola var Atlanta föga mer än en landsvägskorsning och en andstation på järnvägen mellan nordstaterna och sydstaterna. 1886 rörde apotekare John Pemerton ihop ett starkande medel av diverse ingredienser som skulle hjälpa mot huvudvärk. Nu visade sig att denna sorja var omöjlig att svalja såvida det inte spaddes ut med soda vatten. Kundkretsen var från början väldigt lokal och patentet såldes snart för (1 dollar !!!) till Asa Candler som insåg hur viktig marknadsföring var och snart var det en världssäljare. Nagot att tänka på nu när företaget är borsvärderat till 1,3 biljoner kronor.

Coke ses som en nationaldryck och lasken har sedan andra världskriget följt de amerikanska soldaterna genom strapatser, med filosofin att där amerikaner vistas ska de kunna få sin coke till samma pris som hemma. I dag erövrar coke rymden. Rymdfarjor utrustas sedan mitten av 90 talet med laskedryckautomater.

Allt det har kan man fa reda pa i world of Coca cola, ett gigantiskt museum som trots att de tar ett intrade pa 6 dollar har en ko liknande Lisebergs ko till flumriden. Mega lang med andra ord ! Trots att Coca cola har plockat fram varsta "propaganda aparaten" och gor allt for att en annan skall bli spymardig kan jag inte annat an att imponeras over denna storslagenhet. Det skall bli ett sant noja att ta med sig kamrat Peter till detta monument nar han kommer i februari. Om inte annat for att fa gratis dricka alla coca colas olika produkter fran alla varldens horn.

"Tank vad varlden kan vara liten ibland". Ja, hur manga ganger har vi val inte sagt det, men vissa saker finns inte, det skall bara inte existera, det skall inte kunna handa. Forst visar det sig att den forra agaren till "min" bil ar kristina Halldin. Ja, just det, samma tjej som pa attioalet skramde skrack och fasa over vara flickor i judoklubben. Detta ar i och for sig inget mot vad som intraffade kockan halv tre natten till lordagen. Pa nedervaningen pa en av Atlantas hippaste nattklubbar, "Lulu's " finner jag valdiga Per (ja, for han ar inte liten) ensam stammande av med sig sjalv.

Det blev kramkalas forstass, skratt och prat om det overkliga att traffa pa varandra sa har. Han var har pa massa och vi konstaterade att sist vi sags var i somras pa ranchens veranda dar vi tillbringade eftermiddag och kvall med att hinka bira med Babben och K, solen sken forstass och senare lyckades han, Mr Bab och Henk med konststycket att spoa mig och Lasseman i kubb !

Puh !

Senare kom vi pa att vi hade fel, for sista gangen tillsammans var nar vi metade i ostersjon med Babben och Emil. Detta misstag styrde vi sedan genast upp genom att inforskaffa annu en wiskey och behover jag saja att vi hade mycket att prata om ...?

Jag vet att somliga av er alskar att hora om de hemsigheter som jag titt som tatt lyckas hamna i. Jag lyckades sjalvklart hamna i en "tricky situation"

aven denna gang. Trots att jag ar en mycket skarpt person tycks jag anda inte lyckas lara mig mina tidigare laxor.

1. Att halla mig utanfor trubbel
2. Tygla mitt humor
3. Undvika att stanga av min hjarna
4. Tro att jag ar tuffast i varlden

Nar det var dags att pa lordag morgon klockan 5.00 vandra tillbaka till sin "bas" bar farden av genom ett av de manga "rough areas" som finns runt omkring Down town. Eftersom att vi var flera stycken sa bedomde vi det som ganska sakert att ta en frisk promenad genom kvarter med rivningskakar och uteliggare. Jag kom snabbt ifran de andra eftersom att jag fick syn pa en BP mack och jag var pa bade "stamma av humor" och sugen pa te. Val ute igen visade det sig att mina vanner hade forsvunnit bort i tomma intet och medans jag gick dar och vantade pa att mitt te skulle svalna lite och att dimman mellan mina kontaktlinser och ogonen skulle forsvinna dok en filur upp. Han var ocksa pa "stamma av humor", tyvarr stannade det inte vid det for han skulle rycka i mig ocksa och det ar ju inte speciellt jattekul nar man har hett vatten i handen. Nar jag papekade detta blev han sur och grinig och ryckte i mig annu mer och det gjorde forstass mig ocksa sur och grinig. Jag forklarade for honom att om han inte forsvann skulle jag halla mitt vatten i ansiktet pa honom. Detta var forstass fel pedagogisk mtod att bemota problemet for han kom inte pa battre tankar. En snabb ordvaxling foljde och helt plotsligt forklarade han att om det skulle vara pa det har sattet, skulle jag fa smaka pa hans kniv. Den sag inte rolig ut och plotsligt sa ville jag inte vara med och "leka" denna lek nagot mer. Givetvis var det lite sent patankt da. Jag forsokte overtyga honom om att jag skulle hinna fore med mitt vatten, men han var inte sa saker pa det, ordvaxlingen fortsatte i en omansklig hastighet och det anda jag visste helt sakert, var att jag inte visste om det jag sa om vattnet stamde. Skulle jag kunna kasta vattnet i ansiktet pa honom och sedan springa ? Tvekan, mycket tvekan, annu mer tvekan.....

Nar man borjar misstro sin egna kapacitet i berusat tillstand ar slutet nara. Jag hade inte bara borjat misstro, jag sag redan min egna begraving framfor mig... Da dok plotligt Henrik upp som en annan Zorro. Han borjade prata om att allt bara var ett misstag och det fick filuren att lugna sig en sekund, sa pass mycket sa att jag vagade kaxa upp mig igen...inklusive vaga saja fula saker...

Tack Henk for att du pa ett ofattbart satt lyckades fa mig i fran "skottlinjen" och att du plockade upp planboken och gjorde upp i godo med denna otrevliga herre